

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

DIRECTOR PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

PREȘEDINTELE COMITETULUI DE REDACȚIE
GENERAL

G. FANGRATI

Comisarul Regal al Consiliului permanent de revizie al Armatei

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada Dorebanților No. 11

ABONAMENTE: 100 LEI ANUAL

Reclame: 700
500 Lei Adreșele D-lor Avocați
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

No. 3 15 NOEMBRIE 1921

SUMARUL:

Portrete Lt. Coloneli
P. Stătescu . . . Vaschy
Pentru aceleași
fapte sunt aplicabile legi deosebite
militarilor Dr. Ambr. Pops
Justiția militară) Dr. Maior A. Bozae
in fosta armată) Dr. Loc. Stan Virgil
Austro-Ungară)
Legislația Franceză V. S.
Problema martorilor
in Justiția Militară V. Stănescu
Indicator Judiciar Maior Chiru
Informațiuni . . .
Citații Termene

ATANASESCU

PORTRETE

DOMNUL LT. COLONEL STĂTESCU.

Un centimetru . . . i-a determinat cariera.

Să-i fi lipsit doi din înălțime, Justiția Militară ar fi pierdut un pion.

Pe vreme sa, capacitatea era în funcțiune de stângen lungimea trupului întâi, și apoi adâncimea minței.

Doă persoane au răsturnat teoria altitudinii în oștire Conu Gore, Domnul Colonel Constandache în infanterie și Conu Petrică, Domnul Colonel P. Stătescu în Justiția Militară.

Conservator din convingere, Conu Petrică poartă și astăzi chipiu regulamentar cu fundul căl bănuța și sabia — cât baioneta de lungă — agățată în eârliğ.

De sub chipiu sclipesc doi ochi căprui din care fulgeră revolta când zăresc galoanele albe în cale și trimet mângâierii duioase, priviri blânde catifelate, trandafirii când întâlnesc femei frumoase în drum.

Iubește frumosul, arta, adevărul și dreptatea, și magistratura militară în care de și miștele sa urcat voinicește în fotoliile Curtei de Casație Militară. Urăște ghinionul la Poker, gologârni și băncile pe cari de și nu e nihilist, le-ar socializa cu plăcere. Econom până la sgârcenie are la toate băncile din capitală și provincie depozite imense de... dobânzi și procente.

Și nu înțelege cum se face că de-și adună de ani de zile . . . camăta la bancă, unii colegi din altă armă și de același grad, tale cupoane se leagănă în automobil și construiesc palate. Problema această îl frământă din tinerețe și nu-i a găsit încă deslegarea.

Un neam bogat, la sfatul într'o zi :

— Prezintăte nene la examenul de Intendent.

Conu Petrică a sărit ca o mingie după scaun, firile de păr ce-i acoperă chelia sau sburlit, cioculețul ce-i mărește figura sa revoltat și ochii îi sau deschis a spaimă.

— Nu avem aceiaș soldă?

— Ba da, însă nu ești prea bătrân și până la pensie mai ai vreme...

De atunci, problema contabilității a devenit și mai misterioasă pentru Conu Petrică.

La ședințele Curtei Superioare se pierde în fotoliul Procurorului General. Curtea și avocații îl caută cu lunetele și când au desferat să-l mai poată găsi, vceea-i sonoră bufnește din fundul fotoliului, zguduie încăperea, fraza logică, tăioasă îi agită ciocul și Conu Petrică crește, crește ca o furtună, ca un ciclon și din fotoliu se înalță, stăpânește și se încheagă un uriaș.

Din dreptate a făcut un cult din respectul legii un simbol.

Nu se teme de nimeni și de nimic, numai de bunătatea șefului său, Domnul General Pangrati are o sfială.

Când îl privește șeful peste ochelari și când, și lasă ciocul în jos a supărare, fără să rostească o vorbă, ciocul lui Conu Petrică se zburlește ca o barbă neîngrijită.

Nu a crezut că va îmbătrâni nici odată și nici acum nu crede. Numai când, ajugând acasă, nepoțelul îi piaptână ciocul bunicuțului, îi lucesc ochii plini de lacrimi, în fundul căroră licărește lumina palidă a unui regret :

— Ce să-i las eu moștenire flăcăului, codurile, dreptatea și amintirile . . . nu o-i fi făcut rău că nu m'am prezentat la examen. nenișorule ? Ai ?

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

REVISTĂ DE DREPT PENAL MILITAR

DOCTRINĂ :: JURISPRUDENȚĂ :: LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

AUTORIZATĂ DE MARELE STAT MAJOR GENERAL AL ARMATEI CU ORDINUL Nr. 594/1921.

Director Proprietar
MAIOR V. CHIRU
Prlm. Com. Reg. al C.6.A.

Președintele Comitetului de Redacție
GENERAL G. PANGRAȚI
Comisarul Reg. al Cons. Perm. de Revizie

Redacția și Administrația
CLUJ
Str. Dorobanților No. 11

ABONAMENT ANUAL LEI UNA SUTA (100 LEI)

De ce va trebui să țină seama legiuitorul Justiției Militare viitoare.

Pentru aceleași fapte sânt aplicabile legi deosebite, militari lor.

Armata românească desrobind prin puterea armelor teritoriile românești aflate în stăpânirea nea-nurilor streine, la adăpostul ei, statul român și-a extins suveranitatea asupra tuturilor acestor teritorii, cărora le-a impus constituțiunea românească, administrațiunea națională și o parte din legislațiile statului român.

Dacă din considerațiunile rezultate din principiile dreptului internațional, din necesitatea menținerii unui acord perfect cu aliații noștri în privința tratamentului legislativ al teritoriilor cucerite și obișgativitatea studiilor necesare unei echitabile tranzițiuni, dreptul civil cu circulațiunea averilor erau firesc să fie menținut și aplicat pentru toate chestiunile civile născute anterior alipirei la statul român a teritoriilor revenite nouă pe urma biruinței în războiu, poate erea mai însă bine ca Dreptul Penal cu toate legislațiile penale ce guvernau provinciile românești încātușate de statele streine, să nu fi fost menținut și după încorporarea acestor provincii la statul român.

Apreciinduse că unele părți ale legislațiilor penale streine sânt mai nouă și mai conforme cu progresul științei penale, nu ar fi fost un motiv să fie păstrate, cel puțin din sentimentul demnității noastre naționale. Aceste legi păstrau un caracter șovin de represivitate împotriva elementului românesc și tocmai faptul că statul român a reușit se scuture dominațiunile streine, ar fi fost un motiv mai mult, ca însuși fostii robi, românii descătușați să ceară abrogarea legilor sub imperiul cărora au suferit atâtea secole.

Schimbarea legislaturilor penale, nu cere pregătirea necesară modificărilor legislațiunilor civile, fiindcă legislațiile penale nu sunt atât de strâns legate cu tradițiile și obiceiurile pământului și tranșarea chestiunilor penale nu au durată deslegării afacerilor civile.

Cum în timp de războiu, până în Aprilie 1921, Armata cu tribunalele ei militare ce aveau competența extinsă pentru anumite fapte și asupra populațiunei civile, a aplicat pretutindeni numai legile penale românești cu rezultate apreciabile, tot așa s'ar fi putut aplica în teritoriile desrobite din însuși clipa desrobirei lor, legile penale românești.

Cu ocaziunea schimbării și unificării tuturilor legislațiilor în tot cuprinsul țării românești, sar fi putut păstra toate dispozițiunile bune din legislatura streină, fără a fi necesar a aceasta să fie încă păstrată.

Motivele patetice prin care sar justifica menținerea legilor streine și anume lipsa personalului de aplicare și împărțire a justiției, nu pot avea temeinția necontestată întru cât și personalul administrativ și cel Judecătoresc a fost complectat cu magistrații și juristii vechiului regat și aceștia obligați să studieze și să aplice legislațiile streine, în loc ca tocmai fostele organe de justiție și administrație streină să fie obligate a se conforma noiei situațiuni, cu atât mai mult, cu cât acesta au obligațiunea să învețe și să folosească în serviciu limba românească.

Din cauza menținerii legislațiilor penale streine în

teritoriile eliberate, cetățenii aceleiași țări nu au o egalitate de tratament în tot cuprinsul țării și pentru aceleiași fapte penale, li se aplică sancțiuni variate după regiunea în care au săvârșit faptele.

Dacă însă, cetățenii diferitelor regiuni, când săvârșesc fapte penale, este presupțiunea că au cunoscut legislația regiunii respective, Armata, Armata națională nu poate avea decât o legislație, nu după regiunile unde să găsește.

Recrutată pe temeiul Constituției, organizată și condusă după legile născute pe temeiul acestei constitutii, ei nu se poate aplica legile diverselor regiuni ale țării. În timp de războiu nu a existat nici o abatere de la acest principiu, fiindcă nu existau cazuri când militarii nu puteau fi justițiabili de tribunalele militare, toate fără excepțiune aplicau legile penale ale vechiului regat.

În timp de pace însă prin abrogarea Titlului doi al Codului de Justiție Militară și aplicarea numai a Titlului I din acelaș Cod, sunt cazuri când militarii sunt deferiți justiției civile.

Astfel sub regimul titlului doi adițional, toți militarii și complicii lor civili, erau judecați de instanțele militare ce aplicau numai legile penale românești a le vechiului regat, potrivit Art. 34 Tl. 2. Ad.

Supt imperiul legislației militare din timp de pace, principiul este invers și militarii împreună cu complicii sau coautorii lor civili sunt justițiabili de instanțele penale civile, conform Art. 72 C. J. M.

Iată dar, cum unui soldat i se pot aplica legile penale streine după regiunea în care a săvârșit anumite fapte penale în complicitate cu un civil. Nu se poate admite însă, nefiind nici moral nici echitabil, ca armatei noastre naționale să i-se poată aplica pentru aceleași fapte legislații deosebite.

Consecințele acestei situațiuni juridice anormale, sunt foarte importante.

Astfel un soldat a săvârșit anumite fapte penale pe când regimentul său se afla într'o regiune în care se

aplica o legislație penală streină, în complicitatea unor locuitori civili. Regimentul a schimbat garnizoana și un alt soldat a săvârșit aceleași fapte și în aceleași condițiuni cum le săvârșise și camaradul său.

Unuia i se vor aplica rigorile unei legislațiuni și celuilalt, a le unei alte legislaturi.

În legislația noastră, furtul este socotit delict cu urmările lui civile și de prescripțiune. În legislația Austro-Ungară, aplicabilă în Ardeal, furtul este socotit crimă și atuncl unor soldați din același regiment, ce au săvârșit acelaș fapt în condițiuni și împrejurări egale, în complicitate cu civilii și doar în regiuni diferite, vor suferi nu numai sancțiuni deosebite dar și consecințe felurite? E nefiresc, nelegal, neechitabil și antejuridic. Unul să fie socotit criminal și cellalt sa fie socotit simplu deliquent.

Din punct de vedere al recidivei, care va fi criteriul după care va fi judecat soldatul ce a săvârșit crima furtului în regiunea în care furtul după legislația streină este socotit crimă și săvârșește un nou furt într'o regiune unde se aplică dreptul penal românesc? Se poate face aplicațiunea Art. 42 din Codul penal Român, socotindu-se recidivă dela crimă la delict și se va aplica regorile acestei situațiuni?

Exemplele sunt foarte numeroase. Am semnalat numai inconvenientele rezultate die aplicarea mai multor sisteme de legislaturi în legătură cu justiția militară, inconveniente foarte numeroase și dăunatoare Armatei noastre naționale.

Vom semnala în coloanele noastre toate aceste inconveniente, de care se va ține de sigur seama în lucrările de unificare a le justiției românești, unificare ce se impune mai grabnic nu numai din punct de vedere al demnităței naționale ci și din convingerea că Armata noastră națională nu poate fi guvernată de legile internaționale menținute din felurile motive în provinciile Sstatului român.

Chișeneu,, 1921.

Dr. Ambrozie Popa.

Justiția Militară în Iosta armată Austro-Ungară

Codul Penal Militar

(Urmare.)

Despre crime și delict

Scuzecari
exclud
imputa-
rea de-
lictelor.

Art. 5. O acțiune sau promisiune nu se poate imputa ca delict :

a) dacă făptuitorul este lipsit total de facultățile sale mintale;

b) dacă fapta s'a comis de către un individ care suferă periodic de nebunie, în timpul perioadei de demență sau

c) în astfel de ebrietate, pe care făptuitorul nu și-a cauzat-o cu intenția de a comite delictul sau în altă stare de demență, în care făptuitorul nu a fost conștient de fapta sa;

d) dacă fapta sa săvârșit prin constrângere irezistibilă sau în exercitarea legitimei apărări.

Intru cât se poate totuși pedepsi ca delict o faptă comisă în exercitarea legitimei apărări este prevăzut în art. 3 litera g).

Infracțiunile copiilor și im-puberilor

Art. 6. Infracțiunile copiilor cari nu au implinit etatea de 10 ani se vor încredința numai corecțiunii casnice; însă începând ca anul al 11-lea și până la împlinirea vârstei de 14 ani acele fapte, cari nu se pot imputa ca crime exclusiv numai din cauza impubetății făptuitorului (art. 3 lit. d) se vor pedepsi a ca de-

licte conform împrejurărilor cu închisoare polițienească în loc separat dela o zi până la 6 luni. Această pedeapsă se poate agrava conform art. 77, lit. a, b, d, și f)

Alte călcări de lege comise de impuberi în general sunt rezervate pentru corecțiunea casnică, în lipsa ei însă sau din motive deosebite, se vor pedepsi de către autoritățile competente sau de acel șef, sub a cărui autoritate sau conducere se află.

(Notă. Asupra art. 77 lit. f) vezi nota art. 20 punct 1.

Art. 7. Deși acele acțiuni sau omisiuni cari de altcum ar fi crime sau delict, nu se pot considera ca atari, pentru că sa comis într'o astfel de stare de ebrietate totală (art. 3 c, și art. 4. c), pe care făptuitorul nu și-a cauzat-o cu intențiunea de a comite crima sau delictul, totuși ebrietatea în sine se va pedepsi ca delict (art. 797).

Ebrietatea în serviciu, întrucât trebuie să considerată ca crimă sau delict, se determină în partea a doua (art. 231, 233, 268, și art. 269 lit. g și h)

Pedepsi-
rea ebri-
etății dacă
fapta co-
misă în
această
stare nu
se poate
imputa
ca crimă
sau delict

Scuze nefondate
a) ordinul

Art. 8. Ordinul superiorului (șefului) nu exclude imputarea crimei cau delictului, dacă în această privință legea nu prevede în mod hotărât o excepție.

Notă. Vezi regulamentul partea I, punct 64, 65 și 66: pct. 66 Rgl. S. I. Refuzul supunerii din partea inferiorului este scuzat numai în cazul, când un ordin se îndreaptă în mod clar și hotărât în contra datoriiilor impuse prin jurământ în contra intereselor statului sau în contra serviciului asemenea dacă se ordonă un fapt ôpus de lege, după cetoate împrejurările au fost bine cumpanite din parta nesupusului.

b) Necunoașterea legii.

Art. 9. Nimeni nu se poate scuza cu necunoașterea dispozițiilor din prezenta lege

c) calitatea sau starea acuzatului.

Art. 10. Calitatea sau starea păgubitului sau atacatului nu exclude imputațiunea de crimă sau delict a unei fapte.

Crime și delictede deci se comit și în contra inamiculu incapabil de apărare, în contra criminalilor, demenților, copiilor a persoanelor cari dorm și în contra acelor persoane cari însuși își doresc prejudiciul, sau se învoesc la aceasta.

Coautori și complici la crimă și delict.

Art. 11 Nu numai autorul direct se face vinovat de crimă sau delict, ci și toți aceia cari prin ordin, sfātuire, instrucțiuni laudă au pornit infracțiunea, au cauzat-o intenționat au facilitat comiterea ei prin procurarea intenționată a mijloacelor prin înlăturarea obstacolelor sau în orice fel a dat ajutor, a cooperat spre executarea ei sigură

și acela care numai în mod prealabil s'a învoit cu făptuitorul asupra ajutorului și sprijinului ce-i va da acestuia după comiterea faptei sau asupra cotei convenită din câștig și avantaj.

Acele scuze, cari exclud pedepsirea crmei sau delictului, privitoare pe făptuitor, pe coautori sau pe unul dintre complici exclusiv numai pentru raporturile personale ale acestora, nu se vor extinde asupra celorlalți coautori și complici.

Art. 12. Acea care în mod eficace (promovând acțiunea) ajută și sprijinește pe autor fără înțelegere prealabilă cu aceasta numai după săvârșirea crimei sau trage câștig sau folos din crima ajunsă-i la cunoștință: se va pedepsi conform dispozițiilor din capitolulXXII al părții a patra întrucât legea la unele infracțiuni nu pedepsește cu o pedeapsă specială această sprijinire a autorului sau comunitatea (complicitatea) cu aceasta.

Art. 18. Dacă crima sau delictul se comite prin vre un imprimat: autorul, traducătorul, editorul, proprietarul editurei sau acela care o pune în circulație, librarul, tipograful la imprimările periodice și redactorul responsabil, asemenea toate acele persoane în general, cari au colabrrat la pregătirea sau răspândirea imprimatelor cu conținut penabil, se fac culpabili de aceiași crimă sau delict dacă acestora li se vor aplica dispozițiunile generale ale articolelor 1, 11, 12, 14—18.

Complitate coparticipare criminală după săvârșirea crimei.

Dispozițiuni speciale în imputațiunea crimelor sau delictelor comise prin imprimare (presă).

Coopera-
rea de
licte. Tăi-
nuire.

Art. 14. Acela care va da ajutor făptuitorului după săvârșirea delictului, întru cât în această privință nu există deja dispozițiune specială la delictele respective, se va pedepsi conform dispozițiilor cuprinse în capitolul II al părții a doua art. 564.

Tentativa
la crimă.

Art. 15. La crimă nu este necesar ca fapta să fie dusă la îndeplinire. Constitue o crimă chiar și tentativa unei infracțiuni, îndată ce individul animat de intențiunea doloasă a început actul de execuțiune și execuțiunea crimei a fost zădărnicită numai de neputință de intervenirea vre-unui obstacol exterior sau de întâmplare.

Chiar pentru aceasta în toate acele cazuri, unde lege nu prevede excepțiuni deosebite, dispozițiunile referitoare la crimele respective se vor aplica în general și asupra crimei încercată și tentativa crimei, pe lângă aplicarea art. 115 a, se va pedepsi cu aceeași pedeapsă ce este prevăzută pentru crima îndeplinită.

Tentativa
la delict.

Art. 16. Dispozițiunea cuprinsă în articolul precedent se va aplica

și la tentativa delictului întru cât în lege nu este în special stabilită o abatere dela aceeași relativ la cazuri singuratice, sau dacă nu urmează din caracterul special al delictului.

Art. 17. Acela care somează, incurajează sau se silește a amăgi pe altul spre a comite o crimă sau delict, dacă silința i-a rămas zădărnică: se face culpabil de tentativă de amăgire la această crimă sau delict se va pedepsi cu pedeapsa prevăzută pentru tentativa aceleiași crime sau delict.

Art. 18. La crimele sau delictele săvârșite prin imprimare presă, penalitatea faptei pentru autor, traducător, editor, redactor și proprietar al editurii art. 13 începe cu predarea spre tipărire a operei, ce urmează a fi multiplicată, iar pentru ceilalți culpabili cu colaborarea lor.

Art. 19. Pentru cuget sau intențiuni interne neexprimate dacă nu s'a săvârșit nici o faptă doloasă exterioară, sau s'a comis ceva, ce impun legile, nimeni nu se poate trage la răspundere

Dr. Maior A. Bozae

Dr. Locot. Stan Virgil.

LegiŃia Franceză.

Codul de JustiŃie Militară.

Art. 11. Pentru a judeca un general de divizie sau un Mareşal de Franţa, Mareşalii şi generalii de divizie sunt chemaŃi în ordinea vechimei în Consiliu de războiu afară de scutiŃile acordate de Ministerul de războiu.

Preşedintele Consiliului de războiu este ales dintre Mareşalii statorinciŃi în virtutea paragrafului precedent, sau în lipsa vre unui mareşal, dintre judecătoria arătaŃi în condiŃiunile stabilite de Articolul 12.

Art. 12. În lipsa numărului de mareşali suficienŃi, sunt chemaŃi să facă parte din Consiliul de războiu, după rangul vechimei şi în ordinea următoare:

1. Admiralii.

2. OfiŃeri generali cari au avut o comandă de şef în faţa inamicului.

Aceşti ofiŃeri generali, vor fi numiŃi de Ministrul de războiu ce va rămâne judecătorul cazurilor de împiedicare.

FuncŃiunile Comisarului guvernului sunt îndeplinite de un general de divizie, şi acelea de raportor sunt îndeplinite de un ofiŃer general.

Art. 13. Pentru judecata unui membru al corpului intendenŃei

militare, un medic, un farmacist, un ofiŃer de administraŃie, un veterinar sau ori care alt individ asimilat militarilor, Consiliul de războiu va fi compus după gradul căruia rangul ofiŃerului corespunde,

Art. 14. Dacă vor fi mai mulŃi acuzaŃi pe grade şi ranguri deosebite, compunerea Consiliului de războiu este determinată de gradul sau rangul cel mai mare.

Art. 15. Când din cauza gradului sau rangului acuzatului, unul sau mai mulŃi membrii ai Consiliului de războiu vor fi înlocuiŃi, ceilalŃi membrii, raportorii şi grefierii păstrează de drept funcŃiunile lor, afară de cazurile prevăzute în articolul 12 al acestui cod.

Art. 16. FuncŃiunile de comisar ai guvernului sunt îndeplinite de un ofiŃer de un grad sau un rang cel puŃin egal cu acela al acuzatului, afară de cazul prevăzut în articolul 12.

Ori de câte ori un Comisar al guvernului este numit special în judecarea unei afaceri, este asistat de comisarul ordinar al Consiliului de războiu, sau de unul dintre substituŃii săi.

În legiuirea românească a fost introdusă și schimbarea raportorilor nu numai a Comisarilor regali pentru cazurile în care acuzații au grade sau asimilari mai mari decât ale membrilor parchetului militar.

Astfel în Art. 14 se precizează că raportorii nu pot instrui decât ofițerii cel mult egal în grad cu ei, noțiune repetată în Art. 15 și în care se prevăd aceleași obligațiuni și pentru Comisarii regali.

Comisarii regali și raportorii speciali se numesc de către Comandantul Corpului de Armată în toate afacerile în care are dreptul să emită ordine de urmărire și dare în judecată până la gradul de Lt. Colonel inclusiv și sunt asistați de drept de Comisarli regali și raportori; permanenți, Comisarii regali permanenți ne având dreptul la debateri decât să intervină în chestiunile de drept.

Această rezervă făcută de legiuitorul român în privința raportorilor și Comisarilor regali se datorează ideii menținerii unei discipline cât de severe spre a nu se vedea inferiori analizând acuzând și cerând condamnarea superiorilor lor în grad.

Rezerva a mai fost făcută și din considerațiunea că justiția militară la noi, nu a avut un corp special pregătit, fapt ce creiază dificultăți și cari în viitor când parchetele militare vor primi o nouă orșanizare, va dispărea.

Art. 17. Consiliul de războiu chemat să judece prizonieri de războiu, vor fi compuse întocmai ca pentru judecarea militarilor francezi, după asimilarea gradelor.

Art. 18. Când în cazurile prevăzute de lege, va fi cazul să fie traduși în fața Consiliului de războiu, fie ca autor principal fie ca complice, un individ care nu este militar, nici asimilat cu militarii, Consiliul de războiu va rămâne compus, după cazuri, cum se specifică în Art 3 și 33

penrru subofițeri, caporali și soldați, afară de cazul când gradul sau rangul unui coacuzat militar nu impune o altă compunere.

Art. 19. Generalul comandant al fiecărei circumscripțiuni teritoriale, întocmește după recomandarea șefilor de corpuri un tablou pe grade și vechime de ofițerii și subofițerii din circumscripțiune ce pot fi chemați să ia parte ca judecători în Consiliul de războiu. Acest tablou va fi modificat pe măsură ce se ivesc mutații. O copie va fi depusă la grefa Consiliului de războiu.

Ofițerii și subofițeri vor fi chemați unul după altul și în ordinea înscrierii lor afară de vre-o împiedecare admisă prin deciziunea generalului comandant al circumscripțiunii.

Art. 20. În caz de împiedecare întâmplătoare a președintelui sau a vre unui judecător, generalul comandant al circumscripțiunii îi înlocuește provizoriu, după împrejurări cu un ofițer sau un subofițer de același grad, în ordinea înscrierii lor în tabloul prevăzut în articolul precedent.

În cazul când este împiedecat Comisarul guvernului, raportorul sau substituții lor, grefierii sau ajutoarele, ei se înlocuiesc provizoriu de către generalul Comandant al circumscripțiunii.

Art. 21. Dacă nu se pot găsi în circumscripție, ofițeri generali sau superiori în număr suficient spre a se complectă Con-

siliul de războiu, Ministrul de războiu poate recurge chemând după rangul vechimei, ofițeri generai și superiori din circumscripțiunea cea mai apropiată, luați în ordinea tabloului acelei circumscripțiuni.

Art. 22. Nimeni nu poate face parte dintr'un Consiliu de războiu, sub ori-ce titlu, dacă nu este Frances sau naturalizat, sau dacă nu are douzeci și cinci de ani, împliniți.

Art. 23. Rudele și aliații până la gradul de unchiu și nepot inclusiv, nu pot fi membrii aceleiași Consiliu de războiu și nici nu pot îndeplini pe lângă acestea, funcțiunea de Comisar al guvernului, raportor sau grefier.

Art. 24. Nimeni nu poate lua parte ca președinte sau ca judecător, nici de a îndeplini funcțiunea de raportor într'o chestiune supusă Consiliului de războiu:

1. Dacă este rudă sau aliat cu inculpatul până în gradul de văr primar inclusiv.

2. Dacă a adus plângere, a dat ordin de cercetare sau a depus ca martor.

3. Dacă în curs de cinci ani ce au precedat darea în judecată a figurat ca reclamant parte civilă sau prevenit în vre un proces criminal împotriva acuzatului.

4. Dacă în trecut a cunoscut chestiunea ca administrator sau ca membru al vre unui tribunal militar.

Legiuitorul român în Art. 24 C. J. M. întinde încompabilitățile acestea și asupra șefilor de Stat Major ce au contra semnat ordinele de urmărire și de dare în judecată, acceptând numai comandantul erarhici ce au semnat actele transmițându-le unei autorități superioare erarhice.

Art. 25. Înainte de a intra în funcțiune, Comirarii guvernului și raportorii depun jurământul următor, și înainte de a începe ori ce activitate, în fața generalului Comandant al circumscripțiunei.

„Jur credința Constituției și credință șefului statului“.

Codul Justiție Militare române prevede depunerea jurământului membrilor parchetelor militare în fața Consiliului Întrunit în ședință publică, obligând și pe judecători să depună jurământul în fața președintelui și pe acesta în fața consiliului.

Formula jurământului nostru e mult mai complexă:

„Jur în numele, lui Dumnezeu și declar, pe onoarea și conștiința mea credință Regelui și Constituției țării mele. De a împlini cu sfințenie datoriile ce m-i împune funcțiunea mea. De a aplica legile și a mă conforma legilor, întru toate și pentru tot, fără pasiune, fără ură, fără favoare fără considerațiune de persoană fără nici un interes direct sau indirect.

Așa să-mi ajute Dumnezeu“.

V. S.

Problema martorilor in Justitia Militară

I.

Plata martorilor.

Una din cele ma însemnate probe în justiție este și dovada cu martori, adică ascultarea de către organele judiciare a persoanelor ce au vre-o cunoștință asupra împrejurărilor în care s'a săvârșit vre-o infracțiune.

Nu ne vom ocupa pentru un moment de valoarea reală a acestui mod de probațiune, de psihologia specială a martorilor, ci vom discuta numai chestiunea martorilor din punct de vedere economic față de legislația și practica justiției militare.

Pentru descoperirea adevărului legiuitorul dreptului penal comun ca și cel al justiției militare, au înscris în lege, obligațiunea tuturor persoanelor de a se înfățișa la chemările organelor judiciare și a depune nepărtinitor și conform cunoștințelor reale asupra chestiunilor de cari vor întrebați, înscriind în acelaș timp și sancțiuni grele materiale și morale împotriva martorilor ce nu sar supune datoriilor cetățenești de a se prezenta la chemări sau ar denatura adevărul.

Astfel Art. 97 C. J. M. prevede ca orice persoană citată spre a fi ascultată ca martor, este datoare să se înfățișeze și mai departe legiuitorul hotărește pedeapsa: «dacă nu se va înfățișa... raportorul poate pronunța o amendă de 100 lei și poate ordona constrângerea corporală» a martorului nesupus.

Art. 121 C. J. M. dispune arestarea și instruirea martorilor a căror depozițiuni par mincinoase, în Consiliul de războiu, de îndată și fără prealabila îndeplinirii a formalităților de procedură comună.

Prin dispozițiunile înscrise de codul de procedură penală aplicabil și în Justiția Militară, obligațiunile martorilor sunt și mai numeroase.

Asfel prin art. 345, legiuitorul obligă martorul audiat în restanță să rămân prezent până la închiderea debaterilor ce pot dura zile, săptămâni și chiar luni întregi lăsând președintelui latitudinea de a hotărâ altfel.

Dacă din pricina neprezentării unui martor, judecata se amână, legiuitorul în art. 378 Pr. P. dispune pedepsirea martorului citat și absentat cu plata tuturor cheltuelilor ocazionate, pedeapsă ce se pronunță de îndată prin însuși deciziunea de amânare.

Prin art. 192 codul penal, legiuitorul aplică și pedepse corecționale dela 15 zile la 2 luni martorilor ce sub prestete neadevărate nu se prezintă la chemările justiției.

Iată dar lanțul nesfârșit al obligațiilor impuse de legiuitor persoanele ce întâmplarea le-a făcut să cunoască împrejurările în care sau săvârșit infracțiunile.

În schimbul acestor obligațiuni legitimate de căutarea adevărului legiuitorul a acordat martorilor drepturi neînsemnate ce în practica lucrurilor și în special în justiția militară nu sunt acordate, iar în ultimul timp au fost aproape desființate și prin măsurile luate de organele administrative.

Este echitabil ca martorului, de depoziția căruia depinde onoarea, averea și libertatea sau viața personelor bănuite și pe care legiuitorul le obligă să se prezinte în orice timp la chemările justiției, să li se acorde plata cheltueleur făcute și timpul pierdut în deplăsări.

Martorul dacă are îndatorirea să-și părăsească ocupațiunea prin care-și câștigă existența, să piardă zile întregi pe drumuri, prin orașe streine unde este nevoit să facă fața eheltuelilor de întreținere atât de exagerate astăzi, precum și cheltueleur de întreținerea familiei lui, pe timpul lipsei, este drept să i-se plătească quantumul acestor cheltueli printr'o chibzuită alocațiune fixă și potrivită scumpetei actuale.

Un martor într'o pricină de rezortul justiției militare este nevoit să se prezinte în fața instanțelor de câteva ori. Astfel este nevoit să se prezinte în fața organelor

polițienești auxiliare parchetelor ce fac cercetările preliminare, la instrucție și confruntări când afacerea a trecut la judecătorul de instrucție, la Raportor, la ședințele consiliului de războiu, până ce chestiunea se încheie printr'o sentință și în ipoteza că prin recurs aceeași chestiune se trimete pentru o nouă judecată sau instrucție, unui alt Consiliu martorul va fi obligat să bată drumurile și la această nouă instanță de judecată.

Consiliile de războiu, nu au gestiuni administrative, nu mănuiesc fonduri, și cheltuețele de întreținere mărginite la prețul câtorva coli de hârtie lunar, sunt manipulate de serviciile de intențență ale comandamentelor pe lângă care funcționează aceste Consilii.

Pentru plata martorilor deși legea acordă o sumă neînsemnată acestora, nu este stabilit încă un criteriu.

Nici odată nu s'a acordat plata cheltuețelor făcute de martori și parchetele militare, nu numai că nu au atras atențiunea martorilor din proprie inițiativă asupra plăței ce ar urma să li se facă, dar au evitat să dea un răspuns precis și martorilor ce-și formulează pretențiunile, înaintând cererile lor Serviciilor de intențență unde așteaptă și astăzi soluționarea.

În Ardeal în special, populațiunea erea obișnuită cu plata martorilor ce erea făcută imediat în instanță și pretențiunile sunt mult mai numeroase ca în restul țării. Dacă martorului nu i-se acordă drepturile lui, imediat ce a prestat serviciul său cetățenesc se lipsește de plata cuvenită, știind că serviciile complicate de biroucație l-ar sili să piardă nu numai vreme, dar cheltuețele ce le-ar face cu legitimarea drepturilor sale să fie înzecite decât sumele ce le-ar putea încasa.

Plata martorilor nu este o cheltuială inutilă ce ar îngreuna bugetul. Acordându-se regulat tutulor martorilor, ce ar contrebui foarte mult la statornicirea încrederii în Justiție și ar determina populațiunea ca în loc cum procedează astăzi de la început, de la cercetările preliminare să declare că nu știe nimic, spre a nu mai fi purtată pe drumuri chiar atunci când cunoaste bine circumstanțele

unei infracțiuni, să facă marturisiri complete ajutând descoperirea grabnică a adevărului știind că nu va fi silită să și cheltuiască gologanul atât de greu câștigat.

Leguitorul în înalta sa prevederea a creiat Justiției Militare sursa fondurilor de care are nevoie prin dispozițiunile Art. 133 C. J. M. în care a înscris:

„Judecata care pronunță o pedeapsă în contra acuzatului îl osândește la despăgubiri de cheltueli către stat.

În fața tuturilor instanțelor penale militare, această dispozițiune legală a căzut în desuetudine, fiind foarte rar aplicată.

Atrăgându-se prin ordine circulare atențiunea magistraților militari asupra aplicărei regulate a acestei dispozițiuni, sar creia fondurile necesare cheltueleur de administrare a justiției.

Pentru plata martorilor, cel puțin ai acuzărei de și echitabil ar fi ca și martorii apărării chemați în interesul aceleiaș dreptăți să se bucure de o egalitate de tratament, sar putea printr'o dispozițiune ministerală să se aplice un sistem pe cât de practic pe atât de ușor.

Să se fixeze o alocațiune zilnică martorilor chemați la instrucție și judecată, variind între 30 și 100 lei pe zi, după ocupațiunea martorului și a localității de reședință a Consiliului de războiu, calculându-se distanțele în zile și făcându-se dovada cu vizarea citațiilor la gările de înbărcare, sau la posturile de jandarmi, când martorul nu se folosește de calea ferată.

Să se pună la dispoziția Consiliilor de războiu prin Serviciile Intendentei Comandamentelor respective, o sumă globală pentru plata martorilor.

Din această sumă, Raportorul la instrucție și Președintele Consiliului de războiu să ordonanțeze suma cu venită martorului audiat printr'un bon de plată a souché și care să formeze actele justificative a le fondului primit.

În aceste bonuri numerotate de plată, achitate imediat de Comisarul Regal vor fi trecute datele necesare și anume: Numele și domiciliul martorului, afacerea în care

a fost audiat, cu numărul dosarului, respectiv zilele și suma plătită, semnătura celui ce a ordonat plata și semnătura de primire a martorului.

Imediat ce raportorul a ordonat o plată, se va înscrie suma achitată într'o foaie specială aflată la dosar și intitulată foaie de cheltuială ce va cuprinde aceleași date ca și bonurile în plus și numărul bonului, spre a se putea face în instanță aplicarea Art. 133 C. J. M.

În instanță, președintele va elibera imediat martorului bonul de plată, grefierul înscriind în foaia de cheltuala dosarului suma ordonanțată.

La epuizarea fondului, Comisarul regal va înainta aceste bonuri ce vor forma acte justificative de cheltuială, serviciului de întendență respectiv.

Pentru balanțarea cheltueleur cu veniturile condamnațiunilor la despăgubiri pentru stat, grefa de ședința va înființa un registru special în care se vor trece sumele la cari înculpații vor fi condamnați prin sentința.

Spre a se face și o economie și în timp și la cheltueli raportorii vor fi obligați să nu mai facă lux în audierea martorilor pe care va trebui să-i aleagă cu discernământ, nu cum se practică în prezent când se audiază 10, 15 persoane cari fac depoziii similare și întârzie realizarea principiului de celeritate în justiție.

Președinții Consiliilor de războiu, vor verifica importanța și necesitatea martorilor audiați, imputând plata celor ce au fost chemați fără discernământ membrilor vinovați ai parchetului.

Această deslegare practică a plăței ce urmează să se facă martorilor, va întări nu numai prestigiul instanțelor militare ci va determina populațiunea să se pună la dispoziția justiției cu drag și să dea tot sprijinul său în descoperirea adevărului.

Prin sistema aceasta, bugetul statului deja votat, nu va suferi nici o împovărare și se va înfăptui o mare dreptate socială.

Maior Chiru.

INDICATOR JUDICIAR MILITAR

Consiliile de Disciplină.

Art. 10. Sânt justițiabili de Consiliile de disciplină și numai pentru faptele de Nesupunera la chemare; infractiuni privitoare la pregătirea mobilizării și Prima dezertare în țară în timp de pace, fapte penate și prevăzute de Articolul 224 C. J. M. :

Art. 224. Se considera ca ca nesupus și se pedepsește cu închisoarea dela 15 zile la 6 luni ori ce june soldat chemat de lege, ori ce angajat de bună voie care, afară de cazurile de forță majoră, nu s'a dus la destinația sa în termen de 10 zile după ziua fixată prin ordinul să de drum.

Sunt așemenea considerați ca nesupuși și pedepsiți cu aceeași pedepsă oamenii în concediu limitat sau nelimitat rezerviștii, milițieni și oamenii din gloate, carii fiind chemați sub arme prin ordin individual sau afișare nominală în comune, nu vor veni la destinația lor, afară de cazul de forță majoră, până în 5 zile dela data fixată prin ordinul sau afișat pentru prezintarea la corp.

Termenele mai sus menționate, sunt sporite până la o lună pentru toți chemații aflați în streinătate.

În timp de războiu sau în caz de mobilizare pe calea publicațiunilor sau afișelor de stradă, termenele sus zise sunt reduse la 5 zile pentru oamenii de care s'a vorbit la a'în 1 de sub acest articol, la 2 zile pentru cei prevăzuți la alin. 2 și la 15 zile pentru cei prevăzuți la alin 3.

În timp de războiu, pedeapsa este 1 până la 2 ani închisoare și afișarea numelui nesupusului, în tot timpul cât va ține războiul, la toate primăriile plâșii unde este domiciliul și de unde nu se poate șterge de cât în caz de achitare.

Ofițerii de rezervă și milițienii cari nu vor veni la ziua fixată prin ordinul de chemare, sau cel mult în 5 zile după aceea dată în timp de pace, sau de 3 zile în timp de războiu, se vor pedepsi cu 1 lună la 1 an închisoare în timp de pace, și cu 2 la 5 ani închisoare și destituire în timp de războiu. (Fr. 230). •

De Articolul 224 bis C. J. M. :

Art. 224, bis. Se vor socoti ca infracțiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării și se vor pedepsi cu închisoare dela 15 zile la 2 luni.

1. Orice șef de garnizoane recunoscut culpabil că nu s'a conformat îndatoririlor ce-i sunt puse prin regulamentul asupra mobilizării armatei și instrucțiunilor relative la aplicarea acestui regulament, în privința ținerii în curent a mutațiilor concediaților, rezervaștilor și milițienilor aflați la vetrele lor, pe măsură ce aceste mutații se ivesc, și în privința comunicării lor la timp comandanților companiilor de cari depind.

2. Orice concediat care, în termen de 15 zile dela data liberării sale din serviciul activ de sub arme, nu se va fi prezentat autorităților militare în drept pentru primirea și vizarea libretului său, potrivit regulilor stabilite prin regulamentul asupra mobilizării armatei și instrucțiunilor relative la aplicarea acestui regulament.

3. Orice concediat, rezervist sau milițian, recunoscut culpabil de vreuna din infracțiunile următoare :

a) Dacă la epoca stabilită prin regulamentul asupra mobilizării armatei și instrucțiunile relative la aplicarea acestui regulament nu se va fi prezentat autorităților militare în drept pentru viza anuală a libretului său, sau care în

caz de împiedicare, bine constatată, nu va fi făcut prin scris, înștiințarea prevăzută de acel regulament și instrucțiuni.

b) Dacă, în caz de strămutare de domiciliu, nu va fi înștiințat, prin scris, cel mai târziu în termen de 30 zile dela această strămutare autoritățile militare în drept, potrivit regulilor stabilite prin regulamentul și instrucțiunile asupra mobilizării armatei.

c) Dacă, în caz de absentare dela domiciliu mai mult de două luni, nu va fi înștiințat prin scris înaintea plecării, pe șeful de garnizoană al comunei domiciliului său, sau direct depozitul de recrutare la care se găsește înscris, despre adresa dela care va putea fi chemat, la caz de trebuință.

4. Orice ofițer de rezervă recunoscut culpabil de vreuna din infracțiunile următoare.

a) Dacă în termen de 30 zile dela data publicării prin Monitorul Oficial a decretului regal prin care este trecut în aceasta pozițiune, nu va fi înștiințat prin scris, depozitul de recrutare al Circumscripțiunei domiciliului sau despre adresa dela care va putea fi chemat la caz de trebuință.

b) Dacă în caz de strămutare de domiciliu, nu va fi înștiințat, prin scris cel mai târziu în termen de 30 zile

dela această strămutare, de depozitul de recrutare la care se găsește înscris.

c) Dacă în caz de absentare dela domiciliu mai mult de două luni, nu va fi înștiințat prin scris, înaintea plecării depozitul de recrutare la care se găsește înscris, despre adresa la care va putea fi chemat, la caz de trebuință.

De va fi trimes ordinul de chemare la vechea adresă, în înștiințările prevăzute la paragrafele III. și IV. de mai sus, în caz de strămutare sau absentare dela domiciliu, nu vor apăra de răspundere pe ne-supus decât atunci când înștiințările vor fi fost făcute cel puțin cu 15 zile înaintea primei zile a epocii concentrărilor anuale, sau a zilei fixate pentru începerea mobilizării, dacă strămutarea sau absentarea dela domiciliu a avut loc în țară, și cu cel puțin 30 zile înaintea datelor indicate, dacă strămutarea sau absentarea dela domiciliu a avut loc în străinătate.

Infrafracțiunile prevăzute în acest articol se vor judeca de către consiliul de războiu al circumscripțiunii teritoriale careia aparține depozitul de recrutare care a făcut plângerea dacă inculpatul este ofițer; iar dacă este grad inferior, de către consiliul de disciplină al regimentului pe lângă care funcționează depozitul de recrutare care a făcut plângerea.

De Art. 226 al I. C. J. M. (dezertarea îndeplinind în totul condițiunile statornicite în Articolul 225 C. J. M.):

Art. 226. Alin. I. Orice subofițer, caporal brigadier sau soldat, culpabil de dezertare în țară în timp de pace, se pedepsește cu 2 luni până la 6 luni închisoare.

Art. 225. Este considerat ca dezertor înăuntrul țării:

1. Trei zile, după constatarea lipsei, orice subofițer, caporal brigadier sau soldat care lipsește dela corpul sau detașamentul său fără voie.

Cu toate acestea, dacă soldatul nu a împlinit 3 luni de prezență sub arme, nu poate fi considerat ca dezertor decât după o lipsă de 15 zile:

2. Orice subofițer, caporal, brigadier sau soldat care, călătorind singur dela un corp la altul sau al cărui concediu a expirat și care în timp de 15 zile după expirarea concediului ce i s'a fixat pentru a sa întoarcere sau ajungere la corp nu s'a înfățișat.

3. Orice subofițer, caporal, brigadier sau soldat din trupe cu schimbul care nu s'a prezentat la serviciul în termen de două zile dela ziua hotărâtă prin ordinul de chemare. (Fr. 232).

Toate gradele inferioare de toate categoriile enumerate la Art. 52 C. J. M.

Art. 52. Sunt justiabili consiliile de războiu din circumscripțiunile teritoriale, în timp de pace, pentru toate crimile și delictele afară de excepțiunile arătate la titlul IV al acestei cărți:

1. Ofițerii de toate gradele, membrii corpului intendenții militare, ofițerii de administrație, guarzii de artilerie și geniu.

Medici, farmaciștii și veterinarii militari și șefii de muzică pecăt timp sunt în activitate.

Ofițerii de rezervă, când sunt chemați sub arme.

2. Subofițerii, caporalii, brigadierii, soldații, muzicanții și orice asimilat cu militarii prin decretele de organizațiune și trecuți în controalele armatei ca în activitate sub arme.

3. Călărașii și dorobanții cu schimbul pecăt timp se vor afla sub arme.

Se consideră că sunt sub arme din momentul în care sunt chemați în serviciu și până în mementul trimiterii la domiciliu.

4. Militarii, recruții, angajații de bună voie, și indivizii asimilați cu militarii, lăsați în spitalele civile sau militare, sau călătorind sub paza forței publice, sau arestați în stabilimente, în închisori și penitenciare militare.

5. Recruții lăsați pela casele lor și militarii trecuți în con-

cediu nelimitat și rezervă, când vor fi chemați pentru concentrări sau exerciții.

6. Milițiile și gloatele, din momentul afișării prin comune a chemărilor sub arme până în momentul trimiterii la vetrele lor.

7. Funcționarii impiegații, sub orice titlu în staturile majoare, administrațiunile, și serviciile cari depind de armată, pentru toate crimele, delictele și contravențiunile ce ar avea înclnare cu serviciul militar lor încredințat

8. Șefii de garnizoană în comunele rurale, chiar dacă nu ar fi fost personal chemați sub arme, pentru crimele și delictele prevăzute la art. 217, 214, 216, 217 și 218 C. J. M. și art. 144 din C. P. C.

9. Prizonierii de războiu. Fr. 56.

La Articolul 53 C. J. M.:

Art. 53. Sunt asemenea justiabili de consiliile de războiu, în circumscripțiunile teritoriale, în timp de pace, dar numai pentru crimele și delictele prevăzute la Cartea IV. Titlul II. militarii de toate gradele și toți indivizii asimilați cu militarii:

1. Când sunt în disponibilitate sau ori ce fel de concediu sau permisie;

2. Gradele inferioare cu schimbul, pe timpul când sunt sub arme;

3. Ofițerii de rezervă și gradele inferioare din concediu nelimitat și rezervă, când nu sunt sub arme, însă numai pentru crimele și delictele prevăzute la art. 211, 211, 216 217 C. J. M. comise din cauza saucă ocaziunea serviciului militar (Fr. 57).

Și 5 C. J. M. în împrejurările determinate de aceste articole :

Art. 54. Recruții, cei angajați de bună voie, din momentul când au primit ordinul de plecare până la acela al adunării lor în detașament sau al întoarcerii lor la corp : aceștia sunt justițiabili consiliilor de războiu numai pentru faptele nesupunere, afară de cazurile prevăzute prin numerile 3 și 4 ale art 52 de mai sus. (Fr. 52).

Numai aceste fapte sunt date în competența Consiliilor de Disciplină, și numai când sunt săvârșite ele singure, când prin urmare acuzatul odată cu ele nu a săvârșit și alte fapte prevăzute și penate de Codul penal ori Codul Justiției Militare sau alte legi speciale, și aceasta numai în ceia ce privește Dezertarea, întrucât pentru Nesupunere și Infracțiuni privitoare la pregătirea mobilizării despăr-

țirea de celelalte fapte este precizată, și orice delict săvârșit în timpul săvârșirii acestora judecându-se de instanțele competente, separat de delictul militar.

Astfel un soldat ce nu se preșință la chemare, la încorporare și în intervalul de când începe curgerea delictului său, săvârșește un furt, un omor etc., precum și aceia ce în timpul săvârșirii delictului de Infracțiuni la pregătirea mobilizării, ar comite orice delict de drept comun, delictul ori crima se va judeca separat de tribunalele ordinare în competența cărora cad în mod firesc, aceștia fiind judecații de instanța militară, numai pentru delictul pur militar. Și aceasta, întrucât delinquenții, nu sunt militari în serviciu, iar pentru delictele militare ce le-ar săvârși fiind răspunzători din cauza obligativității serviciului militar, ce însă nu sustrage judecății comune și pentru celelalte fapte pe delinquenți, cum se întâmplă cu militarii activi, în activitate de serviciu și care sunt judecați pentru toate faptele de instanțele militare.

În materie de Dezertare însă, dacă dezertorul a mai săvârșit și un alt fapt odată sau în timpul dezertării, numai este justițiabil de Consiliul de Disciplină ci va fi judecat de Consiliul de războiu și pentru dezertare și pentru crima sau delictul ce a mai săvârșit, fără să se scindeze, fără să se deosebească delictul sau crima de Dezertare.

În competența Consiliului de Disciplină sunt dați numai soldații și gradele inferioare, până la ajutor de Sublocotenent inclusiv. Ofițerii ori care ar fi situațiunea lor militară, în activitate, ori rezervă, pentru faptele arătate mai sus, sunt justițiabili de Consiliile de războiu.

Maiorul V. Chiru,
Primul Comisar Regal
al Corpului 6 Armată.

INFORMAȚIUNI

Ministerul de războiu a hotărât adunarea șefilor parchetelor militare în conferințe periodice la Minister, pentru uniforma interpretare și aplicare a legilor penale militare.

Prima conferință din acest an judiciar, va avea loc în ziua de 1 Decembrie 1921 ora 8.30 la Secția Justiției din Ministerul de războiu când toți Comisarii Regali șefi de parchete, vor fi prezenți la București.

* * *

Barourile din Ardeal nu au aprobat încă înscrierea avocaților din regat, cu toate instrucțiunile date de Minister și cu tot interesul unificării de gândire, cultură și interpretare a legilor, ce îl au toți juriștii din întreaga Românie Mare.

Consiliile de Războiu au rămas singurele instanțe la care avocații români din regat pledează nestângeniți putând astfel da dovada vastei lor culturi generale și profesionale.

* * *

Prin Înaltul Decret Nr. 1547 din 9 Aprilie 1920 Articolul 7, Dezertorii și nesupușii erau amnistiați cu condițiunea de a se prezenta până la 1 Iulie 1920, și de a fi luat parte în serviciul armatei pe timpul războiului mondial.

Cu ocaziunea ratificării acestui Înalt decret, parlamentul la 19 Iulie 1921 a anulat prescripțiile Articolului 7, considerându-l ca neescizent, sub numărul 3375/1921.

Astfel că se bucură de amnistie toți dezertorii și nesupușii ce au fost prinși sau sa prezentat și după data de 1 Iulie 1920.

Iar toți aceia ce au fost Condamnați și se găsesc în penitenciare vor fi liberați și reinscriși în Controalele Armatei.

Dezertorii și Nesupușii încă neprinși și neprezențați se pot prezenta fără teamă la Corpurile lor, fiind obligați să-și completeze numai termenul legal al stagiului militar.

* * *

Rugăm Grefele Consiliilor de războiu ca în interesul martorilor și acuzaților să ne trimeată liste de procesele ce se judecă, precum și de martorii și inculpații ce sunt chemați la instrucție.

Noi vom publica toate aceste chemări ajutând pe această cale celeritatea Instrucției.

Toți Domnii ofițeri abonați fiind de drept colaboratorii acestei reviste, personalul nostru de redacție le stă la dispozițiune pentru ori ce deslușire juridică. Este deajuns să ne ceară lămuriri asupra ori cărei chestiuni de care au nevoie, fie personală fie în legătură cu serviciul justiției militare și bucuroși le vom comunica păreri și îndrumările noastre prin revistă. Pentru consultațiunile juridice personale este necesar să anexeze la corespundență banda de expediție a revistei abonate. Pentru deslușirile cu un caracter confidențial ce nu se pot da în revistă se vor alătura mărcile necesare pentru corespondență.

* * *

Au fost înființate vechile Consilii de onoare ale Corpului ofițeresc. În numerele viitoare vom reveni asupra acestei importante instituții.

* * *

Atentorii dela Senat au fost prinși de către Siguranța Generală a Statului. Toți sunt jidani comuniști susținuți de Socialiștii Comuniști din țara noastră și de Guvernul lui Braunstein Trokți din Rusia.

Au fost prinși după ridicarea stărei de războiu când după legile noastre nu se mai aplică pedeapsa ce li s'ar cuveni acestor criminali: Moartea.

* * *

Toate lucrările juridice ce ni se vor trimite de Domnii autori și editori vor fi anunțate și li se vor face recenzii.

* * *

Pentru cultura și educațiunea morală și cetățenească a Soldatului, apare de doi ani „Biblioteca Soldatului și a Cetățeanului” publicațiune autorizată de Marele Stat Major General al Armatei. Revista aceasta ce nu trebuie să lipsească din mâna soldatului nostru, poate fi abonată și prin Administrația noastră.

Costul abonamentului fiind trezeci de lei anual.

Citații Termene.

Consiliul de războiu al Corpului 6 Armată va judeca următoarele procese în zilele specificate mai jos:

16 Noembrie 1921.

Soldații Tanase Ioan și Cococar Gheorghe din Regimentul 5 Vânători. Tâlhări. Caporalii Stoian Gheorghe, Muntean Stefan și soldatul Alexandru Ilie din Regimentul 8 Jandarmi rurali. Furt. Debreți Iosif, focar la Căile ferate Someșene ofensa autorităților constituite. Farkaș Isidor civil din Ungaria Contravenție la Ordonanța Nr. 3 a Comandamentului Corpului 6 Armată.

Jelovay Andraș, idem. Kerestey Bela, idem. Bleicher Leopold, idem. Plotonier Tauban Iosef, dela Intendența Diviziei de Vânători. Dezertare.

17 Noembrie 1921.

Vaida Erzsébet, civil Contravenție. Rohanczy Pongiac, civil Contravenție. Szepeszi Berta, civil. Cotravenție. Filip Mihaiu, civil. Contravenție.

18 Noembrie 1921.

Varga Balint, civil Boghis, Satu Mare. Contravenție. Varga Maria civil, Boghis, Satu Mare.

Borbely Gyula, civil Budapesta. Contravenție. Boroș Gheorghe, Soldat Reg. 85 Inf. Dezertare. Buta Drăciun, Caporal Reg. 85 Inf. Furt. Savu Ioan, Caporal Reg. 85 Inf. Furt. Batea Gavrilă, Serg. Comp. Jand. Oradea-Mare. Dezertare.

22 Noembrie, 1921.

Szilagz Bertalon, civil Dej. Gyarmatl Ladislau, civil Magyar Bornyos, Drammer Ioan, civil Felsorűmők, Madar Lajos, civil Oradia Mare, Riszt Ioan, civil Careii Mari.

24 Noembrie, 1921.

Demeter Gyula, civil Odarau, Șuteu Ioan, civil Mociu, David Lajos, civil Bihor, Szel Mihaiu, civil Covaceu, Sute Ioan, civil Oradia Mare, Joth Andrei, civil Mihaifălău. Szabó Sándor, civil Mőzetar, Bank Iuliana, civil Mőzetar Contravenție.

25 Noembrie, 1921.

Făgădău Florea. Capor, Reg. 83 Inf. Udrea Petru, Capor. Reg. 31 Art. Turc Dumitru, Caporal Reg. 31 Art. Insultă superior. Holtrich Ioan, Caporal Bat. 16 pioneri, Ofensă superior. Pop Vasile, Caporal Bat. 16 pioneri, Insulta superiorului.

Banca Centrală pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 6—8

Capital Societar: Lei 50.000.000 deplin vărsat
 Rezerve: Lei 16.000.000 :: :: :: ::

—
 Telefon: 133, 329 și 783
 —

Filiale: Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Sibiu și Turda
 Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

Colonel N. C. Homoriceanu

*fost Comisar Regal la Curtea Superioară și
 Consiliul Permanent de Revisiune
 Licențiat în drept
 Avocat*

*Pledează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
 instanțelor civile și militare*

Consultațiuni zilnice între orele 2—4

București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42/50.